

เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์หรือการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาชีพพยาบาลในประเทศไทย ยังไม่มีใครทำไว้อย่างจริงจัง มีแต่ผลการวิจัยการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาการศึกษา ซึ่งมีผู้ทำไว้หลายท่าน พอที่จะใช้เป็นแนวทางได้บ้าง ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษาของบุญจิตต์ ณ ลำเลียง¹ ได้สำรวจการทำงานของบัณฑิตทางการศึกษา ปีการศึกษา 2510 ใน 4 สถาบันคือ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน และวิทยาลัยการศึกษายางสน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจว่าผู้สำเร็จการศึกษาไปประกอบอาชีพอะไร ตั้งใจจะทำงานนั้นนานเท่าใด และมีความรับผิดชอบในการสอนอย่างไร ได้ทำการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ผลปรากฏว่า

1. บัณฑิตเกือบทั้งหมดมีอาชีพเป็นครู สังกัดกรมวิสามัญศึกษา กรมการฝึกหัดครู กรมสามัญศึกษา และกรมอาชีวศึกษาตามลำดับ
2. บัณฑิตส่วนใหญ่ต้องการมีอาชีพเป็นครูตลอดไป เพราะเห็นว่ามีหลักประกันมั่นคงและรักการสอน
3. การสอนเป็นหน้าที่รับผิดชอบที่สำคัญ โดยสอนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 18 ชั่วโมง และสอนในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา และภาษาไทยมากกว่าหมวดวิชาอื่น ๆ

¹บุญจิตต์ ณ ลำเลียง, "การสำรวจการทำงานของบัณฑิตทางการศึกษา ปีการศึกษา 2510" (วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

ในปี พ.ศ. 2513 วรณวิไล ชุ่มภิรมย์² ได้ติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต สาขาพยาบาลศึกษา แผนกวิชาพยาบาลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2511 และ 2512 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหน้าที่รับผิดชอบและการทำงานของบัณฑิต รวมทั้งการนำความรู้ที่ได้ศึกษามาไปใช้ในการทำงานได้เพียงใด ได้ทำการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามบัณฑิต จำนวน 30 คน ผลปรากฏว่า

1. บัณฑิตทั้ง 30 คน มีเพียงคนเดียวที่ไม่ได้ทำงาน ผู้ที่ทำงานแล้วส่วนมากทำงานเกี่ยวกับการสอนนักเรียนในหลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ มีบัณฑิตบางคนทำงานเกี่ยวกับการบริหารงานในแผนกบริการพยาบาล และให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วยโดยตรง นอกนั้นเป็นงานค้ำจุนการบริหารและธุรการในโรงเรียนพยาบาล

2. การนำความรู้และประสบการณ์ทั้งทางด้านการพยาบาลและวิชาครูที่ได้ศึกษามา สามารถใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการทำงานได้มาก และทุกคนมีความพอใจในหน้าที่การงานที่รับผิดชอบอยู่

ในปี พ.ศ. 2514 เสริมจิต ชูพินิจ³ ได้สำรวจการทำงานของบัณฑิตสาขาบริหารการศึกษที่สำเร็จการศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจว่าบัณฑิตได้ทำงานค้ำจุน นำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาไปใช้ในการ

วรณวิไล ชุ่มภิรมย์, "การติดตามผลของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต สาขาพยาบาลศึกษา แผนกวิชาพยาบาลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2511 และ 2512" (วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

³เสริมจิต ชูพินิจ, "การสำรวจการทำงานของบัณฑิตสาขาวิชาบริหารการศึกษ" (วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

ทำงานได้เพียงใด และปัญหาที่พบในการทำงานเมื่อะไรบ้าง ได้รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลปรากฏว่า

1. บัณฑิตส่วนใหญ่เป็นข้าราชการทำงานด้านบริหาร สังกัดกรมวิสามัญศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และกรมฝึกหัดครู ตามลำดับ

2. บัณฑิตส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษาได้นำไปใช้ในการทำงานพอสมควร

3. ปัญหาที่สำคัญที่สุดในการทำงานของบัณฑิตคือ ปัญหาการบริหาร ได้แก่ การขาดแคลนกำลังคน งบประมาณ และอุปกรณ์ ปัญหารองลงมาคือ ผู้บริหาร ผู้ร่วมงาน นักเรียน สิ่งแวดล้อมภายนอก และเรื่องส่วนตัว ตามลำดับ

ในปี พ.ศ. 2515 ภาวินี อริยกุลกาญจน์⁴ ได้ติดตามผลบัณฑิตทางแพทยศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาจากคณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลนครเชียงใหม่ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2489 - 2508 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการประกอบอาชีพ การกระจายและลักษณะงานหลักของบัณฑิตที่ประกอบอาชีพแพทย์ ได้รวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่โดยใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลใช้การกระจายร้อยละ และทดสอบความแตกต่างระหว่างประเภทในแต่ละเรื่องด้วยไคสแควที่ระดับความมีนัยสำคัญร้อยละ 5 ผลปรากฏว่า

1. บัณฑิตเกือบทั้งหมดประกอบอาชีพแพทย์

2. ลักษณะการกระจายของบัณฑิตที่ประกอบอาชีพแพทย์ส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ที่เหลือกระจายอยู่ในภาคเหนือมากกว่าภาคอื่นเล็กน้อย และการกระจายในหน่วยงานลักษณะต่าง ๆ นั้นพบว่า กระจายในโรงพยาบาลและโรงเรียนแพทย์มากกว่าในศูนย์บริการอนามัยและสถานีอนามัย และบัณฑิตเกือบทั้งหมดกระจายในหน่วยงานที่สังกัดรัฐบาล

⁴ภาวินี อริยกุลกาญจน์, "การติดตามผลบัณฑิตทางแพทยศาสตร์" (วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515).

3. ลักษณะงานหลักของบัณฑิตส่วนใหญ่คือ การตรวจรักษาและป้องกันโรค

4. จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศของบัณฑิตต่อการประกอบอาชีพ พบว่า เพศมีความสัมพันธ์ต่อการประกอบอาชีพในเขตความเจริญของท้องถิ่น ภาค และ ลักษณะของหน่วยงาน

เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ในต่างประเทศ พบว่ามีผู้วิจัยเกี่ยวกับการติดตามผลหรือการใช้ประโยชน์ของผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาต่าง ๆ ทั่วโลกหลายท่าน มีดังนี้ คือ

ในปี ค.ศ. 1968 แอลซีเอเทอร์ (Alciatore) และ เอ็คเคอร์ท⁵ (Eckert) ได้ทำการสำรวจเพื่อประเมินผลการศึกษาบรมของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยมินเนโซตา (University of Minnesota) ระหว่าง ปี ค.ศ. 1954 - 1956 ทุกแผนกวิชารวมทั้งสิ้น 708 คน รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของ Keller ที่ได้ใช้มาแล้วในการวิจัยแบบเดียวกัน วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อรวบรวมประเภทของงานที่บัณฑิตแขนงต่าง ๆ ได้ปฏิบัติอยู่หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว เพื่อเป็นแนวทางในการจัดหลักสูตรของมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และเพื่อเปรียบเทียบงานที่บัณฑิตปฏิบัติอยู่ว่าตรงกับวิชาที่ได้ศึกษามาหรือไม่ รวมทั้งสำรวจว่าบัณฑิตมีความคิดเห็นอย่างไรระหว่างงานที่ทำอยู่กับวิชาที่ได้ศึกษามา ผลของการศึกษาปรากฏว่า

1. บัณฑิตได้ประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน ส่วนใหญ่ร้อยละ 67 ประกอบอาชีพคณบดี นักวิจัย และผู้บริหารงานในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ประมาณร้อยละ 29 เป็นที่ปรึกษา และเข้าร่วมในโครงการวิจัย อุตสาหกรรม และโครงการวิจัยของรัฐบาล

⁵Robert T. Alciatore and Ruth E. Eckert, "Minnesota Ph.D. & Evaluate Their Training," A Study of Relationship of Various Ph.D. Programs to Later Career Service and Satisfaction (University of Minnesota, October, 1968).

2. บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแขนงมนุษยศาสตร์ (Humanities) และสังคมนิเวศน์ (Social Ecologies) ได้ทำงานในมหาวิทยาลัย ผู้สำเร็จทางด้านวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่ได้ทำงานด้านอุตสาหกรรมและองค์การธุรกิจ

3. บัณฑิตที่ได้รับการฝึกอบรมพิเศษด้านการสอน และได้ศึกษาคือในระดับสูง ได้ทำงานในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในอัตราที่สูงมาก

4. บัณฑิตส่วนใหญ่แบ่งเวลาเกือบเท่า ๆ กันเพื่อทำงานด้านการสอน การบริหาร และการวิจัย แต่ขึ้นอยู่กับลักษณะงานที่ทำและสาขาวิชาที่สำเร็จด้วย ผู้ที่ทำงานรัฐบาลและเลือกเรียนทางสาขาชีววิทยา เคมีและเกษตรใช้เวลาส่วนใหญ่ทำงานวิจัย ส่วนผู้ที่ทำงานในมหาวิทยาลัย และเลือกเรียนทางมนุษยศาสตร์และสังคมนิเวศน์ ใช้เวลาส่วนใหญ่ทำการสอน

5. บัณฑิตส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการจัดให้มีการวิจัยในหลักสูตรปริญญาเอกนั้นมีความเหมาะสมมาก แต่การสอนให้บัณฑิตมีความชำนาญและความสามารถในงานสอนยังไม่เพียงพอ

6. บัณฑิตส่วนใหญ่ได้แสดงความเห็นว่า การฝึกสอนขณะที่ศึกษาระดับปริญญาเอกนั้นมีความสำคัญและเป็นประโยชน์มาก และได้เสนอแนะให้เพิ่มประสบการณ์ด้านการสอน การวิจัย และการสัมมนาแก่บัณฑิตให้มากขึ้น

ในปีเดียวกัน ฟอเรสต์⁶ (Forest) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ประโยชน์พยาบาลที่สำเร็จการศึกษาระดับ Associate Degree (Associate Degree Nursing Graduates) ในโรงพยาบาลทั่วไป (General Hospital) ในรัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจว่าพยาบาลที่สำเร็จการศึกษาระดับ Associate degree ได้ทำงานในหน้าที่อะไร และหน้าที่นั้นตรงกับที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือไม่

⁶Betty L. Forest, "The Utilization of Associate Degree Nursing Graduates in General Hospitals," The League Exchange (No. 82, National League for Nursing, 1968).

รวมทั้งสำรวจความเห็นของผู้จ้างที่มีต่อการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาด้วย ได้รวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 64 คน สำหรับข้อมูลที่ได้จากหัวหน้าแผนกบริการพยาบาล (Director of Nursing Service) ใช้วิธีสัมภาษณ์ ผลการศึกษาปรากฏว่า

1. ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ทำงานในตำแหน่งพยาบาลประจำการ (Staff Nurse) และใช้เวลามากกว่าครึ่งหนึ่งของเวลาทำงานทั้งหมดในการให้การพยาบาลทั่วไปกับผู้ป่วย (General nursing care to patients)

2. ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนน้อยทำงานในตำแหน่งหัวหน้าตึก เมื่อหัวหน้าตึกไม่อยู่หรือในวันที่หัวหน้าตึกหยุด หรือเป็นหัวหน้าเวรเมื่อทำงานในเวรบายและเวรตึก ซึ่งผู้ที่ทำหน้าที่ดังกล่าวนี้ส่วนมากเป็นผู้ที่มีอายุมากกว่าพยาบาลประจำการ มีประสบการณ์ในการทำงานมานาน และส่วนมากแต่งงานแล้ว

3. ผู้สำเร็จการศึกษาที่เป็นพยาบาลประจำการทั้งหมด มีความเห็นว่าได้ทำงานในหน้าที่ซึ่งตรงกับความรู้และประสบการณ์ที่ได้ศึกษามา ส่วนผู้ที่ทำหน้าที่หัวหน้าตึกและหัวหน้าเวร มีความเห็นว่ายังขาดความสามารถในการเป็นผู้นำ (Leader ability) และคุณภาพในการทำงาน (Quality of performance)

4. หัวหน้าแผนกบริการพยาบาลของโรงพยาบาลที่ผู้สำเร็จการศึกษาไปทำงานอยู่นั้น ส่วนมากมีความเห็นว่า พยาบาลระดับ Associate Degree มีหน้าที่ที่สำคัญ คือ ให้การพยาบาลผู้ป่วยโดยตรง (Direct Nursing Care) ในโรงพยาบาลมากกว่าทำหน้าที่อื่น แต่สามารถทำหน้าที่อื่น ๆ ได้บ้าง เช่น ทำหน้าที่แทนหัวหน้าตึก หรือเป็นหัวหน้าเวรในเวรบายและเวรตึก ถ้าได้รับการอบรมก่อนที่จะทำหน้าที่นั้น ๆ และได้ให้ความเห็นว่า การเลื่อนตำแหน่งของพยาบาลระดับ Associate Degree ควรจะได้รับการพิจารณาจากก่อนพยาบาลระดับอนุปริญญา

ในปี ค.ศ. 1970 บูธ⁷ (Booth) ได้ติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาโครงการปริญญาเอกจากวิทยาลัยการศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งรัฐจอร์เจีย (College of Education, University of Georgia) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจตำแหน่งงานปัจจุบันและความคิดเห็นเกี่ยวกับการกระเตรียมเพื่อประกอบอาชีพของบัณฑิต ได้รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาปรากฏว่า

1. บัณฑิตส่วนใหญ่ทำงานด้านการศึกษาในมหาวิทยาลัย รายได้เฉลี่ยปีละ 16,000 เหรียญ

2. บัณฑิตพอใจในความรู้ด้านวิชาการ แต่มีความเห็นว่าการศึกษานี้ยังไม่เพียงพอ และได้เสนอให้ทางวิทยาลัยจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มากขึ้น เช่น กิจกรรมที่ทำให้มีส่วนร่วมในการทำงานกับบุคคลในวิชาชีพอื่น เป็นต้น

เฮเตอร์⁸ (Hayter) ได้ติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีพยาบาลจากวิทยาลัยพยาบาลของมหาวิทยาลัยแห่งรัฐเคนตักกี (College of Nursing, University of Kentucky) ปีการศึกษา 1964 - 1969 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจอาชีพ การนำความรู้ที่ได้ศึกษามาไปใช้ในการทำงาน และแผนการในอนาคตของผู้สำเร็จการศึกษา รวมทั้งสำรวจความคิดเห็นของนางจ้างที่บ่อนอกการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาคด้วย ได้ทำการรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้สำเร็จการศึกษารุ่นหนึ่ง และอีกชุดหนึ่งส่งไปยังนางจ้าง ผลการศึกษาปรากฏว่า

Edward McFarland Booth, "A Follow-up Study of Alumni Who Completed Doctoral Programs in the College of Education at the University of Georgia," Dissertation Abstracts International, Vol. 31, No. 12 (June, 1971), p. 6446A.

⁸Jean Hayter, "Follow-up Study of Graduates of The University of Kentucky, College of Nursing, 1964-1969," Nursing Research, Vol. 20, No. 2 (January-February, 1971), p. 55-60.

1. ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ได้ทำงานแล้ว มีส่วนน้อยที่ไม่ได้ทำงาน ซึ่งสาเหตุใหญ่เนื่องจากมีภาระทางครอบครัว และ 70% ได้ทำงานอยู่ในรัฐเคนตักกี 29% ทำงานในรัฐอื่นในสหรัฐอเมริกา ส่วนอีก 1% ทำงานในประเทศอื่น

2. ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ทำงานเป็นพยาบาลประจำการ เมื่อเริ่มทำงานใหม่ ๆ มีส่วนน้อยที่ทำงานในตำแหน่งที่สูงกว่าพยาบาลประจำการ เช่น ตำแหน่งครู ผู้ตรวจการ หรือหัวหน้าคิก ซึ่งพบว่าพวกนี้ส่วนมากเป็นผู้ที่จบระดับอนุปริญญาหรือระดับ Associate Degree แล้วมาเรียนต่อในหลักสูตรปริญญาตรีของสถาบัน นอกจากนั้นยังได้เรียนต่อระดับปริญญาโท หรือเรียนวิชาอื่น เพื่อเพิ่มเครดิตโดยยังไม่ทำงาน

3. แผนการในอนาคตของผู้สำเร็จการศึกษานั้น 50% มีแผนการที่จะเรียนต่อระดับปริญญาโท นอกนั้นมีแผนการจะเป็นครูหรือเป็นพยาบาลประจำการต่อไปอีก 10 ปี

4. การประเมินผลหลักสูตร ผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่า หลักสูตรได้เตรียมดีแล้ว แต่ควรปรับปรุงในเรื่องของความชำนาญในการปฏิบัติงาน (Technical skill) ประสบการณ์ (Experience) การเตรียมให้เผชิญกับสภาพความเป็นจริง (Realistics preparation) โภสัชวิทยา (Pharmacology) และการพยาบาลสาธารณสุข (Public Health Nursing)

5. สำหรับผู้จ้าง มีความเห็นว่า ส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในระดับดี และปานกลาง มีส่วนน้อยที่ทำงานอยู่ในระดับที่ยังไม่ดี สำหรับพฤติกรรมในการให้การพยาบาลส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก ส่วนน้อยอยู่ในระดับพอใช้และยังใช้ไม่ได้ และให้ความเห็นว่าสิ่งที่ผู้สำเร็จการศึกษายังมีไม่เพียงพอ คือ ประสบการณ์ ความสามารถในการเป็นผู้นำ ความชำนาญในการปฏิบัติงาน การสร้างสัมพันธภาพกับผู้ร่วมงาน และความเชื่อมั่นในตนเอง คริสต์แมน⁹ (Christman) ได้ศึกษาการทำงานบนคลินิกของผู้สำเร็จการ

⁹ Norma J. Christman, "Clinical Performance of Baccalaureate Graduates," Nursing Outlook, Vol. 19, No. 1 (January, 1971), p. 54-56.

ศึกษาระดับปริญญาตรีในโรงพยาบาลที่มีการจ่ายงานแบบทำงานเป็นหลัก (Task-Oriented Concept or Functional Method of Patient care assignment) กับโรงพยาบาลที่มีการจ่ายงานแบบถือผู้ป่วยเป็นหลัก (Patient-centered Concept or Unit Management patient care assignment) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพในการให้การพยาบาลผู้ป่วยของพยาบาลปริญญาตรีว่าอยู่ในระดับใด และให้การพยาบาลแบบใดที่จะได้คุณภาพที่ดีที่สุด ได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการสังเกตอย่างใกล้ชิด และประเมินคุณภาพการให้การพยาบาลโดยใช้ Slater Nursing Competencies Rating Scale ซึ่งสร้างขึ้นโดย Soris Slater แห่งวิทยาลัยพยาบาลดีทรอยต์ (Detroit, College of Nursing) ผลการศึกษาปรากฏว่า

1. คุณภาพของการทำงานแบบยึดถืองานเป็นหลัก ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่ได้ทำงานมา (Length of Employment) และคุณภาพของการทำงานทั้งแบบยึดถืองานเป็นหลักและยึดถือผู้ป่วยเป็นหลัก ไม่มีความสัมพันธ์กับปีที่สำเร็จการศึกษา (Year of Graduation)

2. ผู้สำเร็จการศึกษาที่ทำงานในโรงพยาบาลที่ทำงานแบบยึดถือผู้ป่วยเป็นหลัก ต้องแก้ไขปรับปรุงตัวเองให้เหมาะสมกับตำแหน่งที่ได้รับน้อยกว่า ผู้ที่ทำงานแบบยึดถืองานเป็นหลัก

3. ผู้สำเร็จการศึกษาที่ทำงานในโรงพยาบาลที่ทำงานแบบยึดถือผู้ป่วยเป็นหลัก สามารถแสดงความสามารถและมีสมรรถภาพในการทำงานสูงกว่าผู้ที่ทำงานแบบยึดถืองานเป็นหลัก เพราะสามารถให้การพยาบาลอย่างสมบูรณ์แบบแก่ผู้ป่วยแต่ละคนและผู้ป่วยที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งตรงกับความเชื่อของการจัดการศึกษาพยาบาลระดับปริญญาตรี